

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Provisiones Senectutis, Per Tres
Partes Distributæ - In quibus raræ ac penenecessariæ Veritates, cum
omnibus Christi fidelibus, tum potissimùm Gratiarum Cœlestium,
lucrorumque æternorum avidibus, quâ theoreticè, quâ practicè
proponuntur

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066391

Stimulus 1. Ipsa ingruens vel urgens Senectus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45462

Devorabimus. En ista est dies, quam expectavimus, invenimus, vidimus. Et quid ad hæc conscientia?

- Deut. 32. 24.* quid ad hæc anima? quid ad hæc ô homo, si quando insultatione insultabunt tibi, & confundent te, & devorabunt te dracones inferni morfu amarissimo. Nunc ergo audi consilium Domini: tepiditates tuas fervoribus redime: negligentias tuas, dilationes tuas diligentis & festinatione. Non cesset manus tua, non cesset pes tuus: fac quod dico, & temetipsum libera: quia incidisti in manum proximi tui: *discurre, festina, suscita amicum tuum ne dederis somnium oculis tuis, ne dormitent palpebræ tuæ. Erue quasi damula de manu, & quasi avis de manu aucupis.* Nunc igitur, dum superat tempus, libera te, ô conscientia mea, à tua propria confusione: libera etiam te, à diabolica insultatione, *ut avertantur statim erubescences, qui volunt tibi mala, qui dicunt tibi Euge, euge. Exultent autem & lætentur in te omnes, qui quærunt te, & dicant semper. Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.*
- Prov. 6. 3.*
- Psal. 69. 4.*

CLASSIS SECUNDÆ

Stimulus I.

Ipsa ingruens vel urgens Senectus.

EA quidem est Senectutis prærogativa, ut hominem quem afficit, à plerisque humanæ vitæ officiis, operibus quoque bonis æquè ac malis absolvat. Prudentia tamen, ut plurimum, præ omnibus ætatibus in senibus viget, una ex virtutibus: sicuti Philargyria seu avaritia una ex vitiis invalescit. Utrumque horum, si ad spiritualia studia conferat senilis voluntas: vix ulla erit ætatum, virtuti & perfectioni parandæ, divitiisque

que spiritualibus ac Divinis conquirendis, magis idonea. Nihil enim optabilius in negotiatione Spirituali avaritiâ & infatiabilitate in conquirendo. Nihil quoque necessarium magis, prudentiâ, consilio, discretione, in studio studioque ad vitæ æternæ bravium, per viam virtutum absque offensa decurrendo. Optima ergo & securissima, studiis cælestibus, divitiisque ac negotiis Divinis pertractandis & comparandis senectus est. Cui si addideris devotionem mentis, unctiorem Spiritus, & abundantiam præsentis gratiæ, cum cæteris auxiliis, ab ipso statu copiosè & connaturaliter suggeri solitis, itemque cum melioribus habitibus in antegressa vita conquisitis, facillima, feracissima, suavissima est Senectutis in decurrendo perfectionis tramite, vita.

Accedit spes confirmans, simul roborans & extimulans, appropinquantis metæ, & cum metâ, bravii æterni sese de proximo jam jam ostentantis, & veluti ultrò in manus protensas deferentis. Quæ spes senectuti est valde connaturalis & propria, cum aliis ætatibus sit naturâ suâ remotior. Etsi enim etiam juniores citò mori possint: senes tamen diu vivere, proinde mercedem expectare laborum diu non possunt. Sicut autem spes quæ differtur affligit animam, & facit languescere operantem, sic è contra, spes vicinæ mercedis exhilarat desiderium, confirmatque manum etiam defessi operarii. Quisquis ergo senescere te persentiscis, exere & exerce prudentiam, exacue, & exaspera famem sitimque avaritiæ, ad concupiscendum justitiam, collabora gratiæ, & spe vicinæ retributionis hilarisce.

Prov. 13. 12.